

Nr 1871

av herr Enlund

i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 125 angående utgifter på tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1972/73 avseende konjunkturstimulerande åtgärder, m. m.

I sitt yttrande den 19 maj 1972 över länsarbetsnämndens förslag till beredskapsprogram för 1972/73 gav länsstyrelsen i Västmanlands län hög prioritet åt två vägbyggnadsprojekt, nämligen riksväg 68 Fagersta - Munkgruvan och primär länsväg 233 Gunnilbo - Ramnäs.

Beträffande väg 68, Fagersta - Munkgruvan, anförde länsstyrelsen i samband med upprättandet av flerårsplan för byggande av riksvägar under perioden 1973 - 1977 att länsstyrelsen fann det "ytterst otillfredsställande att företaget inte kan bli färdigt förrän 1977. Företaget har tidigare varit upptaget i flerårsplan (1967-71) med utförande åren 1970-72 men senarelades av vägverket vid föregående flerårsplanrevision (1969). Med hänsyn till vägens dåliga standard samt dess stora betydelse för länets näringsliv och med hänsyn till att vägen är den mest olycksbelastade riksvägsdelen i länet ser länsstyrelsen nu liksom tidigare mycket allvarligt på denna förskjutning i tiden. Länsstyrelsen har dock med hänsyn till de små planeringsramarna inte kunnat göra annat än följa vägverkets förslag."

Sedan länsstyrelsen på ovan angivet sätt beklagat tidsförskjutningen av detta angelägna vägbygge erinrar den om sitt yttrande den 19 maj över länsarbetsnämndens beredskapsprogram, i vilket länsstyrelsen ger projektet högsta prioritet som beredskapsarbete.

Vad sedan angår länsväg 233, Gunnilbo - Ramnäs, beräknas detta vägbygge i flerårsplanen bli påbörjat 1974, men huvuddelen av kostnaderna har förlagts senare än 1977. Därav kan slutsatsen dras att färdigställandet av denna vägsträcka ligger ganska långt fram i tiden om flerårsplanen skall följas.

Även detta vägprojekt får av länsstyrelsen högsta prioritet i yttrandet över länsarbetsnämndens beredskapsprogram. Som motivering anför länsstyrelsen att detta vägbygge torde svara mot högt ställda krav på samhällsekonomisk lönsamhet samtidigt som det är sysselsättningsmässigt motiverat.

De nu nämnda vägbyggena är färdigprojekterade och klara för omedelbar igångsättning, därest erforderliga medel ställs till förfogande.

I propositionen 1972:125 föreslås att riksdagen utöver tidigare beviljade medel ställer ytterligare 900 milj. kr. till förfogande för beredskapsarbeten. Härigenom skapas utrymme för igångsättning av flera projekt i de olika länens beredskapsprogram. De två vägbyggen som omnämnts i det föregående hör enligt min mening till de mest angelägna

inom Västmanlands län. Det är därför lämpligt att de två projekten igångsätts snarast möjligt och att kostnaden bestrids av medel som tilldelas Västmanlands län för ytterligare beredskapsarbeten.

Utvecklingen i de fem kommunerna i norra Västmanland – Fagersta, Norberg, Skinnskatteberg, Sala och Heby – har varit mindre gynnsam än i länet i övrigt. Endast Fagersta har kunnat notera en mindre ökning av folkmängden. Prognoserna för framtiden pekar i samma riktning med vikande befolkningstal i hela norra länsdelen med undantag för Fagersta. För att på längre sikt öka dessa kommuners utvecklingsmöjligheter erfordras självfallet en rad samverkande åtgärder, bl. a. i fråga om industrilokalisering, kollektivtrafik och serviceanordningar. Men vid genomförandet av dessa åtgärder spelar vägstandarden en ganska avgörande roll. Utöver de tidigare omnämnda vägarna vill jag därför nämna ytterligare två. Den ena är länsväg 272 mellan Björnarbo i Uppsala län och Harbo i Västmanlands län. Där är vägen så dålig att en ombyggnad måste anses utomordentligt angelägen. Den andra är länsväg 254, som enligt olycksstatistiken för år 1971 hör till länets i särklass mest olycksdrabbade vägar. Beträffande dessa två vägar har emellertid projekteringsarbetet inte fortskridit så långt att det kan aktualiseras som beredskapsarbete under närmaste vintersäsong. Riksväg 68, Fagersta–Munkgruvan, och länsväg 233, Gunnilbo–Ramnäs, måste följaktligen komma först i åtanke som beredskapsarbete, men tillsammans är de fyra vägar som omnämnts i denna motion utomordentligt viktiga för utvecklingen inom norra delen av Västmanlands län.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen uttalar att i motionen anförda önskemål beaktas vid arbetsmarknadsverkets fördelning av medel för beredskapsarbeten i Västmanlands län.

Stockholm den 21 november 1972

ERIC ENLUND (fp)